CHƯƠNG 2374

Bắt đầu tuyển chọn nội bộ

Hạ Nhân đưa ra một ít bản nguyên lực lượng, đổi lấy trọn vẹn năm nghìn vò Dạ Quang Bạch!

Dạ Quang Bạch ở Thánh Đan Thành cũng khá nổi tiếng, là ngành nghề trụ cột của Hỏa gia, mỗi năm đều có thể mang lại cho Hỏa gia nguồn thu nhập khổng lồ.

Người địa phương uống nó không phải để tu luyện tâm lực, dù sao rất nhiều người không có công pháp tu luyện tâm lực, có tu luyện cũng vô dụng.

Bọn họ uống Dạ Quang Bạch chủ yếu vì nó có thể lắng đọng đạo tâm, có tác dụng hóa giải đạo khô.

Hạ Nhân mang theo năm nghìn vò rượu ngon này rời đi.

Nói thật, năm nghìn vò nhìn thì có vẻ nhiều, nhưng đối với Hạ Nhân vẫn còn hơi thiếu, chỉ là không còn cách nào khác, bởi vì hàng tồn của Hỏa gia cũng chỉ có chừng đó.

Sau khi trở về đạo tràng của mình, việc đầu tiên Hạ Nhân làm là ném toàn bộ năm nghìn vò Dạ Quang Bạch vào Tụ Bảo Bồn.

Sau đó, hắn dùng thần niệm liên lạc với Hồng Mông Thiên Châu rồi nhìn qua một lượt.

Dù sao ở đế cung của Thần Đế, Hạ Nhân cũng không dám trực tiếp tiến vào Hồng Mông Thiên Châu.

Bởi nếu cả người hắn đi vào, Hồng Mông Thiên Châu sẽ ở lại đạo tràng. Lỡ chẳng may bị bại lộ thì hắn chắc chắn sẽ chết không có chỗ chôn.

Một luồng thần niệm của Hạ Nhân quét vào trong, lập tức nhìn thấy tình hình bên đó.

Trịnh Đại Xa đang ngồi xếp bằng trong hư không, lĩnh ngộ đạo pháp!

Còn Tiêu Tri Quân thì nằm trên mặt đất, không nhúc nhích, sống chết chẳng rõ.

Nhưng kim sắc Phật quang trên người Tiêu Tri Quân, thứ từng phủ lên thân thể dát vàng, đã biến mất.

“Công tử?” Cảm nhận được thần niệm của Hạ Nhân, Trịnh Đại Xa đột nhiên mở mắt, nhìn về phía hư không.

Hạ Nhân truyền âm bằng thần niệm: “Ừm... Ta đến xem tên Tiêu Tri Quân kia thế nào rồi?”

Trịnh Đại Xa nói: “Ta đã phế tu vi của hắn, hiện giờ hắn chẳng khác nào người chết sống lại. Ta muốn giết hắn, nhưng lại sợ làm hỏng việc của công tử!”

Hạ Nhân gật đầu: “Được... Tạm thời đừng giết!”

Nói đến Tiêu Tri Quân, hắn cũng thật thảm hại!

Vốn dĩ hắn chặn giết Hạ Nhân ở ngoài thành, đánh nhau long trời lở đất. Cho dù Hạ Nhân có bắt được hắn, theo thời gian, kiểu gì cũng sẽ có người lần ra dấu vết.

Nhưng đúng lúc đó, Luyến Điệp Thần Đế lại xuất hiện.

Luyến Điệp Thần Đế phong tỏa không gian trong phạm vi hàng tỷ tỷ vạn dặm xung quanh, khóa chặt toàn bộ khí tức, không để lộ ra dù chỉ một chút.

Sau đó Luyến Điệp Thần Đế và Thái Chân lại giao chiến một trận. Một ít khí tức thuộc về Tiêu Tri Quân còn sót lại tại nơi đó đã sớm bị hủy diệt cả trăm lần.

Thành ra vô số người nhìn thấy đại chiến giữa Luyến Điệp Thần Đế và Thái Chân, nhìn thấy Hồng Mông Chí Đạo Chung của Hạ Nhân, nhưng lại không ai nhìn thấy Tiêu Tri Quân.

Không một ai biết rằng trước khi xảy ra xung đột với Luyến Điệp Thần Đế, Hạ Nhân đã đánh bại Tiêu Tri Quân trước đó.

Vì vậy, cho dù hiện giờ Hạ Nhân bảo Trịnh Đại Xa giết Tiêu Tri Quân cũng chẳng sao.

Trong cơ thể tên này chảy toàn là máu của Thần Hoàng, thứ đó sau này có thể dùng để luyện thể.

“Đưa nhẫn của hắn cho ta là được... Để ta xem có thứ gì tốt không!”

Ngay sau đó, những chiếc nhẫn của Tiêu Tri Quân đã xuất hiện trong tay Hạ Nhân.

“Mẹ kiếp...” Nhìn sáu chiếc nhẫn này, giữa mày Hạ Nhân giật mạnh mấy cái: Ghê thật, sao lại có nhiều nhẫn như vậy?

Chẳng lẽ... toàn bộ gia sản của Tiêu gia đều được lão già này giấu trên người ư?

Hạ Nhân tiện tay cầm lấy một chiếc nhẫn, sau đó xóa đi thần niệm của ai đó.

Ngay sau đó, toàn bộ vật phẩm bên trong chiếc nhẫn hiện ra trước mắt hắn: Hít hà... hít hà... hít hà...

Trong chiếc nhẫn này toàn là thần kim.

“Đúng là giàu có...” Hạ Nhân không khỏi cảm khái: “Luyện đan sư mãi mãi là nghề giàu có nhất trong mỗi thế giới, không có nghề nào sánh bằng!”

Hạ Nhân cảm thấy thần kim trong chiếc nhẫn này cho dù không phải toàn bộ gia sản của Tiêu gia thì ít nhất cũng chiếm một nửa.

Tiếp đó là đan dược... thần khí... thần phù... vật liệu...

Càng kiểm kê, Hạ Nhân càng chấn động.

“Mẹ nó, đây quả thực là bảo khố của Tiêu gia mà!”

“Gia tộc lớn như vậy, bình thường chẳng phải đều cất đồ tốt trong bảo khố sao?”

Hạ Nhân lấy toàn bộ thần phù ra, sau đó phân loại sắp xếp!

Thất phẩm có mấy chục tấm, nhưng toàn bộ đều là hạ phẩm!

Lục phẩm có hơn tám trăm tấm, hạ phẩm, trung phẩm đều có, thậm chí còn có thượng phẩm.

Đan dược cũng vậy, chất thành từng đống!

Xem ra lúc trước Tiêu gia không lừa Hạ Nhân, bọn họ quả thực không có thần khí cửu phẩm, nhưng thần khí bát phẩm thì thật sự có.

Một chiếc roi mềm thuộc tính mộc màu xanh biếc, tên là: Bích Ngọc Táng Hoa!

Một cây kéo khổng lồ màu vàng kim, tên là: Kim Đế Tiễn.

Hạ Nhân cất hai món thần khí bát phẩm này đi.

Sau này cường hóa một chút rồi có thể đưa cho Ôn Bất Vãn sử dụng, bởi vì chiếc roi mềm kia thuộc tính mộc.

Có điều muốn cường hóa thần khí bát phẩm thì không thể hoàn thành trong ngày một ngày hai!

Hạ Nhân lại ném một đống thần phù lục phẩm vào Tụ Bảo Bồn, cường hóa thôi!

Làm xong mọi việc, hắn bắt đầu bế quan tu luyện.

Lĩnh ngộ không gian đạo pháp, đồng thời tụng đọc Thái Thượng Huyền Hoàng Kinh.

Một năm sau, rượu được cường hóa thành công, hắn trực tiếp uống rượu để gia trì.

Chớp mắt, sáu nghìn năm nữa lại trôi qua!

“Phù...” Hạ Nhân thở ra một hơi thật sâu.

Bên cạnh hắn có một tấm thần phù đang lóe sáng.

Hạ Nhân vội mở thần phù ra, bên trong lập tức truyền đến một câu: “Lập tức tới đây...”

Hạ Nhân thu dọn sơ qua rồi rời khỏi đạo tràng, đến đại điện của Đan Đế.

“Đệ tử Vương Đôn, bái kiến sư tôn!” Hạ Nhân chắp tay.

Đan Đế nói: “Nửa năm nữa, bí cảnh Kim Ấn sẽ mở ra...”

“Hiện giờ Vấn Đỉnh Thần Quốc đang tổ chức đại hội tuyển chọn nội bộ!”

“Để đảm bảo công bằng, ngươi cũng phải tham gia!”

“Chỉ cần ngươi giành chiến thắng trong đại tỷ thí, ngươi có thể đại diện Thần Quốc tiến vào bí cảnh Kim Ấn!”

“Đây là lệnh bài dự thi, vi sư đã lĩnh giúp ngươi... Ngươi đến quảng trường Tháng Năm, quy tắc cụ thể thì tự mình đi hỏi!”

“Vâng!” Hạ Nhân nhận lấy một tấm lệnh bài màu đen.

Trên lệnh bài còn khắc tên của hắn.

Thần Đế lại nói: “Còn một tin không được tốt lắm!”

Hạ Nhân chắp tay: “Xin sư tôn cứ nói!”

Đan Đế nói: “Người chủ trì đại tỷ thí lần này là phụ thần Vạn Kỳ Liễu của Vạn gia, hình như nàng ta có chút ý kiến với ngươi!”

“Hơn nữa, Vạn gia có một thiên tài tu luyện lôi điện đạo pháp, ngươi phải chú ý một chút!”

“Vâng!” Trên mặt Hạ Nhân không buồn không vui, chắp tay cáo biệt Thần Đế rồi hóa thành một luồng sáng bay đi.

Ngay sau đó, thân ảnh hắn hạ xuống quảng trường Tháng Năm.

Khi Hạ Nhân đến nơi, đại tỷ thí vẫn chưa bắt đầu, nhưng quy tắc đã được định ra.

Tất cả quy tắc tỷ thí đều được viết rõ ràng trên một tấm bia đá khổng lồ.

Điều thứ nhất: Tất cả tu sĩ tham gia tỷ thí không được sử dụng thần khí, thần phù, đan dược và mọi ngoại vật khác, chỉ được dùng thần thông của bản thân để giao đấu. Người vi phạm sẽ bị hủy tư cách ngay lập tức.

CHƯƠNG 2375

Tuyển chọn ở núi Lạc Già, một quyền nghiền nát

Hạ Nhân lần lượt nhìn xuống dưới!

Ban đầu hắn cho rằng lần tuyển chọn này chỉ là một cuộc tỷ thí trong phạm vi nhỏ, tập trung toàn bộ đệ tử có thiên phú xuất chúng trong cả Thần Quốc lại, vài chục người đấu một trận, cuối cùng chọn ra người có sức chiến đấu mạnh nhất!

Đan Đế đã nói, để đảm bảo công bằng, tất cả tu sĩ trong cả Thần Quốc có tu vi từ Thần Tôn cảnh tầng mười trở lên đều có thể tham gia!

Đọc đến đây, Hạ Nhân không nhịn được muốn khóc: Hay thật!

Nhiều người như vậy, riêng việc tuyển chọn đã là một vấn đề khổng lồ rồi!

Nhưng khi xem tiếp quy tắc bên dưới, hắn liền hiểu ra!

Trên quy tắc có nói, bắt đầu từ hôm nay, cuộc tuyển chọn chính thức mở màn!

Bất kỳ ai, bất kể chủng tộc hay thân phận, chỉ cần lai lịch trong sạch, bằng lòng giành lấy vinh dự cho Vấn Đỉnh Thần Quốc, đều có thể đến núi Lạc Già tham gia tuyển chọn.

Quá trình tuyển chọn đơn giản mà tàn khốc: đánh khôi lỗi.

Trên núi Lạc Già có ba loại khôi lỗi theo quy cách thống nhất.

Cấp bậc của khôi lỗi lần lượt là Thần Tôn cảnh đỉnh phong tầng mười hai, Thần Vương cảnh tầng một và Thần Vương cảnh tầng bốn!

Người có thể lần lượt đánh bại ba khôi lỗi mới được chọn thành công.

Trong ba nghìn đại đạo của Thần giới có cả đại đạo khôi lỗi!

Tương truyền, tu sĩ tu luyện đại đạo khôi lỗi đều có thể chế tạo ra khôi lỗi có phẩm cấp tu vi tương đương với bản thân.

Tu sĩ ở Thần Vương cảnh có thể chế tạo khôi lỗi Thần Vương cảnh!

Xét trên lý thuyết, sức chiến đấu của khôi lỗi tương tự sinh linh, nhưng trong thực tế lại hơi thấp hơn một chút.

Bởi vì dù thế nào đi nữa, khả năng vận dụng đạo pháp và thần thông của khôi lỗi cũng không thể nào theo kịp con người. Ưu điểm duy nhất là khôi lỗi được cung cấp năng lượng bằng thần kim, lượng thần lực tích trữ trong cơ thể dồi dào hơn người thường hoặc yêu tộc.

Đọc xong phần giới thiệu bên trên, Hạ Nhân lại hóa thành một vệt sáng bay lên, hướng về phía núi Lạc Già.

Những người khác không thể bay, chỉ có thể chậm rãi đi ra khỏi thành, sau khi ra khỏi thành mới được phép phi hành.

Sau khi ra khỏi thành, Hạ Nhân nhìn thấy vô số độn quang cùng bay về hướng núi Lạc Già, nối liền không dứt.

Căn bản không cần tìm phương hướng cụ thể của núi Lạc Già, chỉ cần bay theo ‘dòng sông trên không’ này là được.

Mãi đến khi bay đủ ba ngày, hắn mới đến được núi Lạc Già.

Hạ Nhân không lo mình sẽ đến muộn!

Bởi vì cuộc tuyển chọn mới bắt đầu được ba ngày, nhưng thời gian kéo dài đến tận một trăm ngày.

Chỉ cần ngươi vượt qua ba cửa khôi lỗi của núi Lạc Già trong vòng một trăm ngày thì sẽ không có vấn đề gì.

Sở dĩ Hạ Nhân đến sớm như vậy là vì hắn lo bên núi Lạc Già đến lúc đó sẽ phải xếp hàng.

Kết quả là sau khi đến nơi, hắn phát hiện ở đây đã sớm xếp thành một hàng dài.

May mà đội ngũ không chỉ có một hàng, mà có tận bảy mươi hai hàng!

Điều đó cho thấy khôi lỗi dùng để kiểm tra ở núi Lạc Già cũng không chỉ có một con, mà là bảy mươi hai con!

Thậm chí chỉ riêng khôi lỗi Thần Tôn cảnh đã có bảy mươi hai con.

Vừa hạ xuống, xung quanh đã vang lên không ít tiếng chào hỏi.

Hạ Nhân mỉm cười lần lượt đáp lại.

Sau đó những người xung quanh bắt đầu bàn tán. Hắn không tham gia, chỉ lặng lẽ lắng nghe.

Mọi người đều đang phỏng đoán và cầu nguyện, mong gặp phải khôi lỗi mang thuộc tính nào thì tốt nhất, gặp thuộc tính nào thì tệ nhất.

Không sai, khôi lỗi cũng có thuộc tính.

Đặc biệt là loại khôi lỗi có cấp bậc vượt qua Thần Quân cảnh này, trong quá trình chế tạo đều phải thêm vào đạo pháp tương ứng, như vậy khôi lỗi mới có thể thi triển một số thần thông đặc định.

Thông thường, trong tay người chế tạo có đạo pháp nào, hoặc bản nguyên đạo pháp nào, thì sẽ chế tạo khôi lỗi mang thuộc tính đó.

Xét theo quy luật ngũ hành tương khắc, mọi người đều hy vọng gặp phải thuộc tính bị mình khắc chế, chứ không muốn thuộc tính của bản thân bị khôi lỗi khắc chế.

Vì vậy hắn xếp hàng ở đây khoảng bốn ngày thì cũng đến lượt.

“Là Vương Đôn phải không... đi theo ta...” Một nữ tu Thần Tôn cảnh mỉm cười nhìn Hạ Nhân, nói: “Ngươi chính là ngoại môn đệ tử được Đan Đế bệ hạ thu nhận sao?”

Hạ Nhân gật đầu: “Đúng vậy!”

“Khôi lỗi bên này của chúng ta đều được sắp xếp ngẫu nhiên!”

“Nhưng dù sao ngươi cũng là đệ tử của Thần Đế. Đạo hữu muốn khôi lỗi mang thuộc tính nào thì cứ nói với ta, ta sẽ sắp xếp cho ngươi một con!”

“Ờ... không cần đâu...” Hạ Nhân xua tay, nói: “Đạo hữu cứ tùy ý sắp xếp thuộc tính nào cũng được!”

“Chỉ là khôi lỗi Thần Tôn cảnh mà thôi, ta ứng phó được!”

“Được!” Nữ tử gật đầu, nói: “Đạo hữu đi theo ta!”

Nàng dẫn Hạ Nhân đến một quảng trường phía sau đại điện!

Bãi sấm sét không lớn lắm, nhưng bên trên lại mở ra bảy mươi hai trận pháp!

“Vương đạo hữu, mời xem...” Nữ tử chỉ vào bãi sấm sét, nói: “Bảy mươi hai trận pháp này thực ra chính là bảy mươi hai tiểu thế giới, đạo hữu cứ tiến vào trong đó là được!”

Hạ Nhân hỏi: “Thực lực của những khôi lỗi này đều giống nhau sao?”

“Giống nhau!” Nữ tử nói: “Tất cả đều do bên Khôi Lỗi Thần Quốc sản xuất hàng loạt, sức chiến đấu đại khái đều ở cùng một cấp độ, chỉ là đạo pháp và thần thông chúng sử dụng khác nhau mà thôi.”

“Vương đạo hữu, mời vào đi. Nếu ngươi không có yêu cầu đặc biệt thì theo lý, ngươi nên tiến vào trận pháp thứ bốn mươi bảy này!”

Lệnh bài trong tay nữ tử khẽ lay động, trận pháp thứ bốn mươi bảy liền mở ra một khe nhỏ!

Bên trong quả nhiên là một tiểu thế giới.

Hạ Nhân hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Nữ Thần Đế này cho dù muốn ám toán ta, cũng không đến mức ám toán ta ngay trong giai đoạn tuyển chọn chứ?

Hắn khẽ động chân, hóa thành một vệt sáng, vút một cái chui vào tiểu thế giới!

Giữa những dãy núi vô tận là từng chiến trường đổ nát khổng lồ.

Chỉ cần nhìn là biết đây là nơi các tu sĩ tham gia tuyển chọn khác chiến đấu với khôi lỗi lúc trước.

Giữa muôn ngàn ngọn núi phía xa, một khôi lỗi hình người gầm lên, gào thét về phía Hạ Nhân.

Hạ Nhân quay đầu nhìn, lập tức hít vào một hơi lạnh: Cảm giác áp bức thật khủng khiếp.

Nó gần như cao hơn phần lớn các ngọn núi một đoạn.

Dùng thần niệm quét qua, vậy mà cũng không thể dò ra tu vi của gã khổng lồ này.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, khôi lỗi phát ra một tiếng gầm giận dữ, lao về phía Hạ Nhân.

Dù là chiến đấu với khôi lỗi, ở đây cũng không được sử dụng những vật phụ trợ như thần khí hay thần phù, chỉ có thể dùng thần lực, đạo pháp và thần thông thực sự của bản thân để ứng phó.

Đối với Hạ Nhân, khôi lỗi khổng lồ kia cũng chỉ được cái vẻ ngoài hùng vĩ mà thôi.

Hạ Nhân tung ra một quyền, trong nháy mắt đã đập nó thành từng mảnh vụn.

“Hỏng rồi...” Hạ Nhân nhìn khôi lỗi bị đánh tan tác, đột nhiên vỗ mạnh lên đầu: “Dùng sức quá tay rồi...”

Vốn dĩ hắn đã có năng lực vượt cấp chiến đấu, nhưng đòn vừa rồi hắn chỉ dùng ba phần sức, hơn nữa còn thúc động sức mạnh thuần túy và khí huyết chi lực của bản thân để đánh ra.

Tương đương với việc đã dùng tu vi Vu Vương cảnh.

CHƯƠNG 2376

Thông quan nhẹ nhàng

Nghe tin tức Hạ Nhân mang về, cô gái dẫn đường hơi sững người.

Có điều ngay sau đó, cô lại cười, nói: “Không sao đâu sư huynh, hỏng thì hỏng rồi... Bọn ta đã đặc biệt mời một vị đại sư khôi lỗi đến trấn thủ ở đây. Chỉ cần lõi khôi lỗi không hỏng thì sẽ không có vấn đề gì!”

“Huynh chờ một lát, để ta mời đại sư khôi lỗi đến xem thử!”

Rất nhanh, một nữ khôi lỗi sư mặc đạo bào bó sát đã đi tới trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân nhìn cô gái kia, phát hiện thần cách giữa hai hàng mày trên trán khôi lỗi sư lại là màu đen.

“Khôi lỗi hỏng ở đâu?” Khôi lỗi sư nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân chỉ vào trận pháp: “Ở bên trong!”

Nhìn những mảnh vỡ đầy đất, khôi lỗi sư khẽ cau mày, sau đó lắc đầu nói: “Xin lỗi, lõi của con khôi lỗi này đều đã bị đánh nát, không thể sửa chữa được nữa!”

“Trực tiếp đổi một con mới là được chứ?”

“Hả?” Cô gái hít vào một hơi lạnh.

Khôi lỗi sư cũng ngẩng đầu nghiêm túc nhìn Hạ Nhân, hỏi: “Ngươi thật sự chỉ có Thần Tôn cảnh tầng mười?”

“Không đúng... Cho dù ngươi là tuyệt thế thiên kiêu, có thể vượt cấp chém giết, cũng chưa chắc đã đánh nát được lõi khôi lỗi của ta đâu!”

Hạ Nhân còn tưởng đối phương đang khen mình, vừa định khiêm tốn đôi câu, kết quả nữ khôi lỗi sư lại nói: “Muốn thể hiện bản thân thì có rất nhiều cách. Ngươi có thể nghiền ép đối thủ trong những trận tỷ thí tiếp theo để giành được sự công nhận, không cần thiết phải làm thế này!”

“Ngươi chẳng phải đang làm chậm trễ công việc sao? Phía sau còn rất nhiều người đang chờ thi đấu đấy.”

“Xin lỗi, là ta ra tay không biết nặng nhẹ, lần sau ta sẽ chú ý!”

“Nếu cần, ta có thể bồi thường!”

Chẳng qua chỉ là một con khôi lỗi ngũ phẩm mà thôi, hắn vẫn bồi thường nổi.

“Ngươi giàu lắm sao?” Nữ khôi lỗi sư lại châm chọc: “Đám đàn ông các ngươi lúc nào cũng vậy... Cứ không ngừng muốn thể hiện bản thân!”

Lần này Hạ Nhân đã khôn ra: Ông đây không nói gì nữa được chưa!

Quả nhiên, một khi Hạ Nhân im miệng, lời trách móc của cô gái kia cũng vơi đi đôi chút.

Có điều cuối cùng cô ta vẫn không bắt Hạ Nhân bồi thường.

“Sư huynh, huynh đã vượt qua cửa này rồi, để ta đưa huynh đến cửa tiếp theo nhé!” Cô gái nhìn Hạ Nhân.

Hai người vừa nhấc chân định rời đi, nữ khôi lỗi sư kia đã nói: “Có bản lĩnh thì ngươi đánh nát luôn lõi của con Thần Vương cảnh tiếp theo đi, ta cũng sẽ không bắt ngươi bồi thường!”

Hạ Nhân coi như không nghe thấy, trực tiếp cúi đầu rời đi.

Khôi lỗi ở cửa thứ hai là một con Thần Vương cảnh tầng một!

“Muốn ta đánh nát nó, sau đó lại không bắt ta bồi thường à?” Hạ Nhân nhìn con khôi lỗi trong cửa thứ hai, cười nói: “Con khôi lỗi này đâu phải do ngươi làm, đương nhiên ngươi không bắt ta bồi thường rồi!”

Con khôi lỗi cao vạn trượng bật mạnh lên, trong nháy mắt vượt qua ngọn núi cao mấy chục trượng, sau đó tung một quyền thẳng về phía Hạ Nhân giữa hư không.

Thứ này có thân thể tương tự Vu tộc, cũng khá giống pháp tướng Thần Vương của nhân tộc.

Chỉ cần đạt đến cảnh giới Thần Vương, Vu Vương, thân thể đều sẽ tăng vọt đến cao vạn trượng.

Hạ Nhân cũng gầm lên một tiếng, tung quyền đánh ra.

Một đòn này hắn vẫn chưa dùng toàn lực.

Đòn này được thi triển bằng sức mạnh khí huyết thuần túy, Hạ Nhân chỉ dùng khoảng một phần mười sức mạnh của cảnh giới Vu Vương.

Nhưng lần này, hắn lại đã đánh giá thấp lực công kích của khôi lỗi.

Nắm đấm của hai bên va vào nhau, hắn lập tức bị đánh bay ra ngoài nghìn dặm.

Con khôi lỗi này dẫu sao cũng là Thần Vương cảnh. Tuy sức chiến đấu yếu hơn nhân tộc Thần Vương cảnh tầng một, nhưng tuyệt đối không phải khôi lỗi Thần Tôn cảnh có thể sánh bằng.

Sau đó, Hạ Nhân thi triển khoảng ba phần sức mạnh, đánh nhau với con khôi lỗi. Cuối cùng, sau hơn mười chiêu, hắn tháo rời hai chân và hai tay của nó xuống.

Khôi lỗi Thần Vương cảnh tầng một ở cửa thứ hai, vượt qua.

“Sư huynh lợi hại quá...” Sau khi Hạ Nhân bước ra khỏi cửa, cô gái dẫn đường mặt mày đầy vẻ phấn khích: “Mấy ngày nay ta đã dẫn mấy trăm người đến thử xông cửa, nhưng chưa từng có ai vượt qua được cửa thứ hai. Huynh là người đầu tiên đấy!”

“Quả nhiên sư huynh không hổ là đệ tử của Đan Đế!”

Hạ Nhân hơi bất ngờ: “Một người cũng chưa từng có sao?”

“Ừ ừ ừ...” Cô gái gật đầu: “Tuy con khôi lỗi này có thể là Thần Vương cảnh yếu nhất, nhưng dẫu sao nó vẫn là Thần Vương cảnh mà!”

“Tu sĩ Thần Tôn cảnh, trong tình huống tay không tấc sắt, không có bất kỳ vũ khí nào, thì có mấy người có thể vượt cấp chiến đấu?”

“Đừng nói đến chuyện đánh bại, ngay cả người có thể đánh ngang tay cũng không có!”

“Hả?” Hạ Nhân nói: “Vậy chẳng phải đến giờ vẫn chưa có ai khiêu chiến cửa thứ ba sao?”

“Cũng không hẳn!” Cô gái nói: “Chỉ là những người xếp hàng ở chỗ ta chưa ai vượt qua được cửa thứ hai mà thôi. Có tận bảy mươi hai đội, những đội khác vẫn có người vượt qua!”

“Không chỉ có, mà còn có một tuyệt thế thiên kiêu thiên phú dị bẩm, vậy mà đã vượt qua cửa thứ ba, tiến vào vòng loại cuối cùng rồi!”

Hạ Nhân gật đầu: “Được rồi, làm phiền đạo hữu đưa ta đến cửa thứ ba!”

Hạ Nhân được cô gái dẫn đến một lôi trường khác.

Trên lôi đài này chỉ có một trận pháp.

Tất cả đệ tử vượt qua hai cửa trước trong ngày hôm nay đều sẽ khiêu chiến ở đây.

Bởi vì chín mươi chín phần trăm số người không thể tiến vào cửa thứ ba, nên không cần bố trí quá nhiều trận pháp.

Hơn nữa, cho dù chỉ có một trận pháp thì phần lớn thời gian nó cũng bị bỏ không.

Nơi này không khác hai cửa trước là bao, điểm khác biệt duy nhất chính là khôi lỗi.

Khôi lỗi ở đây có màu bạc, cũng mang thân thể vạn trượng.

Tuy nó là Thần Vương cảnh tầng bốn, nhưng sức chiến đấu thực sự chỉ tương đương với tu sĩ Thần Vương cảnh tầng một, tầng hai.

Hạ Nhân cẩn thận ứng phó, vừa dây dưa giao chiến vừa ra tay, dùng hơn hai mươi chiêu đã đánh bại con khôi lỗi.

Đương nhiên, nếu dùng toàn lực, hắn có thể một quyền đánh nát con khôi lỗi này, nhưng không cần thiết.

Bất kể lúc nào, che giấu một chút vẫn tốt hơn.

“Lợi hại đấy... Ngươi là người thứ hai vượt qua trong ngày hôm nay!” Lão giả trấn thủ tiểu thế giới thứ ba giơ ngón tay cái với Hạ Nhân, sau đó chỉ vào một tòa đại điện phía sau: “Đi đi... Tất cả những người vượt qua khảo hạch đều đang chờ bên trong!”

“Bây giờ bên trong đã có một người rồi!”

“Ừm ừm...” Hạ Nhân chắp tay, sau đó đi vào tòa đại điện phía sau.

Đại điện rất lớn, bên trong có không gian rộng chừng trăm trượng vuông.

Lúc Hạ Nhân bước vào, nơi này lại trống trải vắng vẻ, chỉ có một kẻ mặc đạo bào đỏ thẫm đang ngồi xếp bằng ở đó.

Thấy Hạ Nhân đi vào, hắn ngẩng đầu lên, thần niệm quét qua người Hạ Nhân, sau đó kinh ngạc hỏi: “Hả... tầng mười?”

“Tầng mười cũng có thể vượt qua ba cửa sao?”

“Vận may của ngươi tốt đến mức nào vậy?”

Nhất thời Hạ Nhân không biết phải đáp lời thế nào: Vận may tốt là có ý gì?

Người kia lại hỏi: “Con khôi lỗi ngươi gặp ở cửa cuối cùng có phải vừa khéo bị thuộc tính của ngươi khắc chế không?”

Cuối cùng Hạ Nhân cũng hiểu ý đối phương, hắn gật đầu: “Đúng đúng đúng...”